

פרוטוקול מס' 278

מישיבת ועדה הכספית
שהקיימה ביום רביעי, כ"ו באדר א' התשמ"ו-5,3,86, שעה 12.45

נ כ ח ד:

חברי הוועדה:
א' שפירא - היו"ר
ס' בר-און
ד' דנינו
ע' סולודר
ח' רמון

היועץ המשפטי של הוועדה: א' זמניץ

סוכיר הוועדה: א' קרשנר

ר ש ס ה: מזל כהן

סדר-היום: חוק ההסדרים לשעת חירום במסג המדינה (תיקון מס' 2)
התשמ"ו-1968.

1269

(תיקון ב"ק 12386)

חוק הסדרים לשעת חירום במשק המדינה
(תיקון מס' 2), התשמ"ו-1986

היו"ר א' שפירא:

אני פותח את הישיבה.
על סדר היום: חוק הסדרים לשעת חירום
במשק המדינה (תיקון מס' 2), התשמ"ו-1986. אני מציע במקום סוף
החודש, עד גמר החקירה של ועדת הבנקים.

ד' דנינו:

אני מבקש הצעה לסדר.

היו"ר א' שפירא:

בבקשה.

ד' דנינו:

יש פה הצעה להעברה מסעיף לסעיף,
מהרזרבה למשרד העבודה והרווחה. כתוב
פה: "האישור יכנס לתוקפו במידה ולא עוכב על-ידי ועדת הכספים של
הכנסת, לאחר 21 יום מיום הוצאתו". אני מציע לקבל החלטה פה אחד
שמתנגדים להעברה הזאת בגלל התנהגות שר העבודה והרווחה.

היו"ר א' שפירא:

אני לא הולך לאשר עכשו העברת כספים.

ד' דנינו:

אני מערער.

ע' סולודר:

אם אתה מערער אז מודיעים לשר.

היו"ר א' שפירא:

אם מישהו מערער זה לא עובר אוטומטית.

מ' בר-און:

היה עכשו במליאה דבר שלא ייעשה. היה
מאד מחושק לי לעשות כאן סבוסז' מכסימלי
אבל אני יודע שהחוק מאד חשוב. הכוונה לא היתה לעכב כי אני ער
לעבודה שזה חוק חשוב. הייתי מדבר חמש דקות והחוק היה עובר. לכן
לא יפה שעשו כפי שעשו. אני מבקש לרשום הסתייגות כדי שאוכל להביע
את מחאתי כשהחוק יבוא לקריאה שניה ושלישית.

היו"ר א' שפירא:

על מה?

מ' בר-און:

בא אלי השר שחל ושאל אם אני מוכן לוותר
על זכות הדיבור. אמרתי: אני רוצה להביע

את דעתי...

ע' סולודר:

אנחנו עובדים בלחץ. הרי את החוק הזה
צריך להעביר. בודדו אותו כי מעכבים את
הנושא של הגימלאים. התנאי של היו"ר היה שאף אחד לא ידבר. יש סדר יום
עד מחר בבוקר. זה התנאי.

מ' בר-און:
את לא יכולה להכריח אותי לקבל את התנאי הזה. בכל דבר אני קובע איך להגיב או שתשכנעו אותי. יכולתי לבקש התייעצות סיעתית. אבל אני לא עושה את זה כי אני יודע שהנושא הזה חשוב. תלמדו ממני להיות הגונים. כאן נעשה מעשה שלא ייעשה. הממשלה כל כך גדולה, האופוזיציה כל כך קטנה ועלובה. כל מה שאנחנו יכולים לעשות זה לדבר ומנסים לסתום את פיותנו. זו הונאה, רמאות ושקר.

ע' סולודר: כל פעם אתה מדבר בהכללה.

מ' בר-און:
לפני חדשיים יכולתם להפריד את זה. ברגע האחרון, ביום עמוס כזה, מביאים את החוק הזה ועוד לא נוחנים לי לדבר.

היו"ר א' שפירא:
כאשר חה"כ רמון דיבר הוא אמר שבעצם הוא מסכים להאריך את המועד כי הוא מבין שוועדת החקירה בעניין הבנקים יושבת וכשהיא תגמור את עבודתה יהיו חילופי גברי. עכשו אנחנו כבר בחודש מרץ. נניח שוועדת החקירה תגמור את עבודתה בחודש אפריל, יבואו עוד פעם ויבקשו הארכה או ילכו וירכיבו מועצה מייעצת לפני שהוועדה גמרה את עבודתה? אני מציע לתת אפשרות לממשלה להרכיב את המועצה המייעצת לאחר גמר עבודת ועדת החקירה.

א' דמביץ:
בינתיים אתה נוחן לה זמן עד 31 במרץ כפי שהיא בקשה.

מ' בר-און: נא לרשום הסתייגות שלי.

א' דמביץ: ההסתייגויות רשומות.

היו"ר א' שפירא:
חה"כ רמון, מה דעתך, אם הוועדה תגמור את עבודתה בחודש אפריל, שהממשלה תבוא עוד פעם?

ח' רמון: שתבוא.

היו"ר א' שפירא:
אתה לא רוצה שירכיבו היום את המועצה המייעצת?

ח' רמון:
אני רוצה לעשות איתה חשבון למה לא הרכיבו עד היום את המועצה.

ד' דנינו:
בעניין ההצבעות, אדוני היו"ר, אתה בעצמך השתתפת איתי באיזושהי הצבעה שבה הודיעה היו"ר שההצבעה היא 4 מול 5 בזמן שהיא הייתה 5 מול 5. אבל חוסמים הצבעות וגומרים את העניין. אני מציע שתדבר עם יו"ר הכנסת ותאמר לו שאי-אפשר כך לנהל ישיבה.

היו"ר א' שפירא:
אני מדבר עם יו"ר הכנסת בענין זה.
אני מעמיד להצבעה העברה חוק
ההסדרים לשעת חירום במסג
המדינה (תיקון מס' 2) התס"ו-1986 לקריאה שניה ושלישית.

ה צ ב ע ה

הוחלט: להעביר את החוק הנ"ל לקריאה שניה ושלישית.

היו"ר א' שפירא: חודה רבה, ישיבה זו נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 13.05